

ПОСЛАНИЕ НА ОБЛАСТНОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

От Гетсиманската градина до Възкресението

Президент Александър Манжос

Втори съветник в президентството на област Източна Европа

За мнозина от нас в някакъв момент от живота ни пасхалният празник е свързан с радостта на настъпващата след зимните студове пролет, чудесния аромат на печени козунаци, на украсените с причудливи рисунки яйца и с радостните възгласи на хората “Христос възкресе!”.

Ставайки членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние получаваме знания, благодарение на които чрез силата на Светия Дух опознаваме истинския дълбок смисъл на всичко случило се преди 2 000 години в Ерусалим в дните на празника Пасха. В живота ни заедно с разбирането ролята на Исус Христос като Спасител на всички хора и Изкупител на света влиза осъзнаване величието на изминатия от Него път, минаващ през физическите и душевни мъки на Гетсиманската градина и Голгота до чудото на Възкресението.

Сред голямото мнозинство от хората битува представата, че когато Исус бил разпънат на кръста и в ръцете и нозете Му били забити гвоздеи, именно това било Неговото най-голямо страдание. Но в Гетсиманската градина от

Президент Александър Манжос, втори съветник в президентството на област Източна Европа.

всяка пора на Неговото тяло избила кръв: “което страдание накара Мен самия, тъкмо Бог, най-великият от всички, да потреперя от болка и да кървя от всяка пора, и да страдам и тялом, и духом; и Аз исках да можеше да не пия от горчищата чаша и да се отдръпна” (У. и З. 19:18).

Именно там, в Гетсимания, Исус взел върху Себе си греховете на света, в Гетсимания болката Му била равна на общото бреме на всички хора,

в Гетсимания Той слязъл пониско от всичко, за да могат всички да се покаят и да дойдат при Него. Там Той изтърпял страданията на всички

хора. Той страдал както може да страда само един Бог, Който взел върху Си нашите немощи, нашите болести, язвите на нашите грехове, доброволно приемайки върху Себе си всички наши беззакония – точно така, както пророкувал Исаия (вж. Исаия 53:4–6).

Изглежда, че освен страшното страдание, свързано с разпъването на кръста се възобновили и мъките от Гетсиманската градина, като те толкова се усилили, че не било по силите на човек да ги понесе. В същия този горчив час

умирацията Христос бил сам – сам в ужасяващо буквалния смисъл на тази дума. За да може най-висшата жертва на Сина да се извърши в пълнотата си, изглежда Отец Го лишил от подкрепата на непосредственото Си присъствие, та Спасителят на човечеството да получи славата на пълната победа над силите на греха и смъртта.

Но скоро, осъзнавайки, че Неговата изкупителна жертва е приета от Отца и че мисията Му в плътта е достигнала до славния си завършек, моментът на слабост и чувството,

Новата **Лиахона**

Марина Харламова, координатор "Местни страници", област Източна Европа

Скъпи приятели, вие без съмнение сте забелязали промените в сп. *Лиахона* от началото на януари 2010 г. Разделът за новини от област Източна Европа също се промени.

Бяха добавени някои нови раздели, а форматът му сега е различен. Съдържанието на този раздел по много начини зависи от вас. Надяваме се, че чрез активното ви участие страниците на този раздел ще позволят на членовете на Църквата да виждат какво става в тяхната област, да научават повече за своите братя и сестри, да виждат как евангелието се отнася до тях, като четат за преживяванията на други хора в сходни ситуации и участват в обсъждане на важни теми, които ги касаят.

Новините остават важни както и досега, но тъй като съвременността все още е проблем, много от материалите, които изпращате, може да бъде включен в съдържанието на българската уебстраница на Църквата на <http://www.lds.bg/> или на уебстраницата на областта: <http://www.latter-daysaints.ru/>

че е напуснат от всички преминали и Той възкликнал със силен глас, пълнен със свещено тържество, "Свърши се" (Иоана 19:30). С благоговение, смирение и облекчение Той се обърна към Отца с думите, "Отче, в Твоите ръце предавам духа Си" (Лука 23:46). Като склонил главата Си, Той издъхнал.

Исус Христос умрял. Животът Му не бил отнет от Него, докато Той сам не пожелал това. Колкото и да било сладостно и очаквано облекчението на смъртта в кое да е от предишните Му страдания – от Гетсиманската градина до Голгота, Той живял, докато не се изпънило всичко предопределено.

"После се пукнал първият ден на седмицата", пише президент Гордън Б. Хинкли в статията "Символът на нашата вяра" (*Лиахона*, април 2005 г., стр. 4–6). "Господният ден, както го знаем. На онези, които дошли на гроба смазани от скръб, служещият ангел заявил, "Защо търсите живия между мъртвите?" (Лука 24:5). "Няма Го тук ..., възкръсна, както и рече" (Матей 28:6).

Ето го най-великото чудо в човешката история. Порано Той им е казал, "Аз съм възкресението и живота" (Иоана 11:25). Но те не били разбрали. Сега знаели. Той умрял в злочестина, мъка и самота. Сега, на третия ден, Той се вдигнал в мощ, красота и живот, първият плод на

починалите, уверението на хората от всички епохи, че "както в Адама всички умираат, така и в Христа всички ще оживеят" (1 Коринтяните 15:22). На Голгота Той бил умиращия Христос. От гроба Той се появил като Живия Христос ... Кръстът бил горчивия плод на предателството на Юда, общо следствие на отричането на Петър. Сега празната гробница става свидетелство за Неговата божественост, уверение за вечен живот, отговор на въпроса на Иов: "Ако умре човек, ще оживее ли?" (Иов 14:14).

Президент Гордон Б. Хинкли ни учи: "... понеже нашият Спасител е жив, не използваме символа на Неговата смърт като символ на вярата ни. Но какво ще използваме? ... Той ни казва какъв следва да бъде този символ, когато заявява, "Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди" (Иоана 14:15).

Като Негови последователи не можем да извършим нещо низко, просташко или неблагоприятно, без да опетним Неговия образ. Нито пък можем да сторим добро, щедро или милосърдно дело, без да накараме да заблести по-ярко символът на Този, Чийто име сме взели върху нас. И така животът ни трябва да стане пълноценен израз, символ на заявлението ни за нашето свидетелство за живия Христос, Вечния Син на Живия Бог". ■

Насърчаваме ви да изпращате своите статии на адрес: rkroupeff@ldschurch.org или rkroupeff@yahoo.com.

Нека сега хвърлим един поглед към някои от пожеланията и съветите, както и правните и технически изисквания към материалите, които изпращате.

Разделът **Местни новини** публикува статии за различни събития в област Източна Европа. Това могат да бъдат местни конференции на Църквата, събития на помощните организации, освещаване на сгради за събрания, дни на отворени врати, посещения на храма или проекти за служба – и почти всичко интересно и поучително, което се случва във вашите райони, клонове, окръзи, мисии и кол и което може да вдъхнови и помогне на вашите братя и сестри. Статиите следва да бъдат колкото е възможно по-кратки, 75 до 250 думи, но едновременно интересни и съдържателни.

Гласове на светии от последните дни. Ако желаете да подготвите послание за този раздел, съсредоточете се над един проблем, решен чрез живот според евангелските принципи, или над събитие, което учи относно важен евангелски принцип. Статията следва да е написана от първо лице и да е дълга 500–700 думи.

Коментар. Този раздел включва всякаква обратна връзка на читателите на

списанието или местните новини. Започнете с кратко заглавие, после изложете коментара си.

Дължината трябва да е не повече от 250 думи.

Любим стих от Писанията. Тук се публикуват материали от младежите. Младите хора могат да споделят любим стих от Писанията и накратко да обяснят защо го харесват или какво значи той лично за тях. Започнете с кратко заглавие, после включете текста на стиха и защо сте избрали този стих. Статията следва да бъде дълга до 250 думи.

Опитвам се да бъда като Исус. Разказът за този раздел следва да бъде написан от първо лице, по възможност от дете. (Възрастните могат да помагат). Особено харесваме преживяванията на децата, които описват някой от стандартите на Моите евангелски стандарти на Неделното училище за деца. Но всяко преживяване, показващо доброта, помощ за семейството или приятели, смелост да защитавате правилното и т.н., е добре дошло. Статията следва да бъде дълга до 250 думи.

Как аз знам. Този раздел включва разкази от първо лице за това как някой е получил или открил своето лично свидетелство. Какво е довело до това събитие? Как е станало това? Какво е било преживяването? Как

е повлияло на човека? Статията следва да бъде дълга 250–500 думи.

Какво преживях на своята мисия. Разкажете ни за най-ярките и живи моменти и духовни преживявания, които сте имали, докато сте отслужвали вашата мисия. Кое е най-запомнящото се за вас? Какво бихте казали на онези, които още не са решили да станат мисионери? Статията следва да бъде дълга 500–700 думи.

Други раздели. Материалите, които изпратите, може да не се впишат с вече споменатите раздели. Ако статията ви има практическо значение и е духовно положителна, бъдете сигурни, че тя ще бъде публикувана на страниците на Лиахона.

Технически изисквания. Статиите, които изпращате, трябва да включват следното: заглавие, пълно име на автора, снимката му (по желание), име на града на местоживееене, район/клон, мисия/кол и информация за контакт (телефон и е-мейл). Снимките следва да бъдат изпращани в отделни файлове с резолюция 300 пиксела и формат jpg.

Правни изисквания. Вие трябва да приложите писмено разрешение вашата статия да бъде публикувана (или разрешение на родител за лица по-малки от 18 г.) Не е нужно то да бъде официално заверено. Трябва да имаме и писменото разрешение на фотографите да публикуваме техните снимки. ■

Среща с кмета на централна община "Оборище" – София

Росица Крупева, Българска Софийска мисия

На 28 декември 2009 г. в кметството на централна община "Оборище" – София се състоя официална среща на **президента** на БСМ, **Геролд Рот** и хуманитарната двойка на Църквата в България, **сем. Смит**, с кмета на централна община "Оборище" – София, г-жа **Пенка Арменкова**.

На срещата беше обсъдено бъдещото сътрудничество между общинската администрация и БСМ. Бяха разгледани редица предложения от двете страни за съвместни хуманитарни проекти и служба на мисионерите в полза на най-нуждаещите се и страдащи граждани на София и съответно бяха планирани стъпките за тяхното осъществяване през новата 2010 г.

В края на срещата, която премина в изключително сърдечна обстановка, домакини и гости си размениха коледни и новогодишни подаръци. ■

Кметът г-жа П. Арменкова (ляво), президент Рот и хуманитарната двойка Смит в кметството.

Омбудсманът се интересува от проблемите на Църквата

Росица Крупева, Българска Софийска мисия

На 8 октомври 2009 г. се състоя среща на **президента** на Българска Софийска Мисия, **Геролд Рот**, с **Омбудсмана** на Столична община, г-н **Ангел Стефанов**.

Общественият посредник прояви интерес към проблемите на Църквата във връзка с дейността ѝ на територията на България. Защото често в резултат на некоординирана дейност на държавните и обществените институции на местно и централно ниво се стига до нарушения на Закона за вероизповеданията и накърняване свободата на вероизповедание на гражданите.

Институцията на обществения защитник функционира в съответствие с европейските критерии и изисквания и има задължението да улесни контактите и оптимизира взаимодействието между гражданските общности и институциите, изтъкна г-н Ангелов.

От своя страна президент Рот разказа за благотворителната дейност и историята на Църквата в България и предостави на обществения посредник печатни материали – брошури и буклети за доктрината и дейностите на Църквата по света. ■

Омбудсманът на София, г-н Ангел Стефанов, и президент Геролд Рот.

Среща с Н.П. посланикът на република Австрия в България

Росица Крупева, Българска Софийска мисия

На 24 септември 2009 г. в сградата на посолството на Република Австрия в София се състоя среща на **президента** на Българска Софийска Мисия, **Геролд Рот** и **сестра Рот** с **посланика** на Република Австрия в България, **Н.П. г-н Клаус Фабиян** и **съпругата му**.

На срещата, преминала в изключително сърдечна атмосфера, президент и сестра Рот разказаха за историята и благотворителната дейност на Църквата в България и по света, и споделиха възхищението си от красотата на българската природа и гостоприемството на хората тук.

Посланик Фабиян зададе много въпроси за дейностите и доктрината на Църквата и

заедно с президент Рот обмениха идеи и информация за възможностите да се окаже помощ на най-нуждаещите се общности, като тази на ромите, и на социални институции в България, обслужващи сиропиталищата, хосписите за възрастни хора и болниците.

В края на срещата посланик Фабиян разведе гостите из сградата на посолството, паметник на културата, и разказа историята ѝ, а президент Рот подари на посланик Фабиян красиво илюстрирания албум на Църквата със снимки на най-големите храмове, хорът на Табернакъла, информация за църковните ръководители и членовете на Църквата по света. ■

Човек не може да бъде спасен в невежество

Росица Крупева, Българска Софийска мисия

Конференцията на окръг София през октомври 2009 г. бе открита от президента на окръга, **Красимир Йонков**. Той поздравя присъстващите братя и сестри и пожела и в бъдеще всички заедно да вървим по стеснената и тясна пътека към Небесния ни Отец. В своята реч той потърси отговор на въпроса доколко трябва да се прощава и как може да се възпита търпение, говори за разширяването на мисионерската дейност чрез включване и на членовете, за нуждата да се четат редовно Писанията и припомни притчата за девиците – как за онези, които нямат сила да посрещнат изпитанията, вратата ще се хлопне пред тях. Той припомни за силата на молитвата да даде вътрешен мир и отговор на важни въпроси в търсене на щастие то и за споделеното свидетелство, което прехвърля вярата в светилиците на другите.

В своята реч **сестра Рот** сподели личен опит в търсене на начини да се вземат правилните решения. Историята на децата Израилеви всъщност е нашата история, те напускат родината, отиват в чужда страна и чрез изпитания научават

СНИМКА АВТОРЪТ

Посланикът на Република Австрия в България, Н.П. Клаус Фабиян със съпругата си и президент и сестра Рот.

СНИМКА АВТОРЪТ.

По време на конференцията членовете използваха за пръв път новия сборник с църковни химни.

пътя към духовното си спасение. Бог не ги е оставил сами, помагал им е във физическите нужди, дал им е пророците и 10-те Божии заповеди. Затова винаги трябва да искаме помощ от Бог при вземане на важни решения, подчерта сестра Рот.

След сестра Рот дадоха своите свидетелства двама мисионери, **старейшина Питърсън** и **старейшина Стайс**, на които предстои да се завърнат у дома. Те споделиха, че по време на мисията си са се убедили, че животът и любовта са от Бог и че истинското щастие можем да открием само в Църквата.

Президент Рот говори за историята на Църквата в България, за това, че е имало моменти на възход и моменти на отстъпление. Той припомни, че през следващата година ще бъде осветен храмът в Киев и би трябвало всички още отсега да се готвим за това голямо духовно изживяване, да спестяваме средства, за да имаме възможност да видим лично великото събитие. Той припомни какво трябва да направим тук, в земния си живот, за да бъдем спасени и да се завърнем при

Нашия Небесен Отец: да бъдем кръстени, да получим дара на Светия Дух с полагане на ръце, да заслужим Мелхиседековото свещеничество, да посе-

тим храма, за да имаме своето надаряване, и да запечатаме семействата си за вечността. И никога да не забравяме, че сме синове и дъщери на Бог!

На конференцията за пръв път се пяха песни от новия сборник с химни на Църквата. ■

Да отворим сърцата си с любов!

Росица Круева, Българска Софийска мисия

На 25 септември 2009 г. в сградата на Българска Софийска мисия се проведе конференция на посещаващите учителки.

Сестра **Виктория Илиева**, президентка на Обществото за взаимопомощ в окръга, откри събранието и призова посещаващите учителки, водени от Духа, да помогнат на сестрите да отворят сърцата си, да споделят грижите си, за да ги успокоят и утешат.

След това сестра Илиева даде думата на президентките на Обществото за взаимопомощ в клоновете да споделят своите тревоги и успехи, за да могат сестрите да си помагат в нужда.

Сестра Иванка Пашинова освежи събранието с

вдъхновеното изпълнение на църковни химни и стихове, посветени на сестринската любов.

Президентът на окръг София **Красимир Йонков** подчерта в поздравлението си, че сестрите имат много по-бърз ум и реакция, когато искрено искат да спасят някого: “Помнете винаги, че вие спасявате души с много любов и жертвоготовност!”

Урокът на **сестра Рот** за посещаващите учителки бе на тема “*Как да бъдем по-добри пастири и как да се преборим с “голиатите” в живота си?*”

Тя представи модел на тази борба, базиращ се на 5 опорни камъка: да се смирим, да помним, че сме деца на Бог, да осъзнаем какво ни отдалечава от Бог, чрез молитва и пост да се доближим до Него и да направим специална жертва, за да получим утешението и подкрепата на Светия Дух в своята битка с “голиатите” от земния живот.

Сестра Рот призова всяка сестра да намери специално място за срещите си с Духа.

В края на събранието сестрите поканиха всички присъстващи да опитат сладкишите и соковете, приготвени от тях с много любов. ■

Сестрите-мисионерки и сестра Рот (в центъра) пред Националния музей за чуждестранно изкуство в София.

СНИМКА АВТОРЪТ.

Следвайки примера на Спасителя

Росица Крупева, Българска Софийска мисия

Мисионерска служба -1

На 28 юли 2009 г. четиринадесет мисионери от окръг София зарадваха със службата си гражданите, които живеят около детската площадка и малкия хълм на ул. "Русалка" в София.

Те почистиха площадката и малкия хълм от пластмасови боклуци и строителни отпадъци, събраха сухата трева и камъните от пясъка, подрязаха дърветата и храстите и оформиха алеите близо до тенискорта и детските съоръжения.

Много граждани, които живеят в близките кооперации, излязоха на терасите си, за да питат кои са младежите, които почистват двора им и искаха да научат каква е тази църква на Исус Христос на светиите от последните дни.

Една възрастна жена, пенсионерка, специално дойде на площадката, за да благодари

на добрите момчета и момичета от Църквата и сподели, че от много време никой не се е грижил за градинката, защото повечето съседни пенсионери и нямат нито сили да чистят, нито пари, за да платят на фирма за почистването.

Естествено, най-щастливи бяха няколко майки, които дойдоха с детски колички и малки деца, защото след мисионерската служба вече можеха спокойно да оставят децата си да играят на открито, без да се страхуват, че може да се наранят в тръните и падналите клони.

За отличната си служба мисионерите сестра **Скофилд** и сестра **Шродър**, старейшините **Бадлий**, **Дъфилд**, **Болтън**, **Дейвис**, **Кингзли**, **Уийс**, **Нелсън**, **Тейлор**, **Нилсон**, **Лимбърг**, **Уарник** и **Борго** получиха благодарствено писмо и от кмета. ■

Снимка за спомен в изчистената градина след службата с майки и деца от района.

Нов микроскоп за УМБАЛ "Царица Йоана"

Росица Крупева, Българска Софийска мисия

На 9 юни 2009 г. Църквата връчи официално дарение за клиничната лаборатория на УМБАЛ "Царица Йоанна" – микроскоп OLYMPUS-BX2.

Модерното съоръжение ще облекчи работата на лекарите и ще направи по-точни изследванията на хиляди пациенти, които се нуждаят от точни диагнози за лечението си.

На новия микроскоп ще се учат и ще извършват своите упражнения и студентите по медицина, бъдещите лекари на болницата.

На връчването на дарението присъства кметът на район "Оборище" г-жа **Пенка Арменкова**, която благодари на дарителите за щедростта и разбирането на проблемите в българските болници в годините на прехода.

Сем. Джоргенсен, хуманитарната двойка на Църквата в България, разказа за благотворителната дейност на Църквата в страната и по света, а **президентът на БСМ Блеър Бенет** пожела успешна работа на преподаватели и студенти с новия микроскоп за клинични изследвания и подчерта, че се надява бъдещото поколение лекари да бъде от още по-

добри специалисти, които да градят знания и опит вече “стъпили на рамене” на днешните преподаватели. “И помнете, че във вашата професия нищо не може да замени сърцето!”, завърши президент Бенет, сам лекар по професия.

Тържеството завърши със скромна почерпка, на която дарители и гости имаха възможност да се сбlijат с лекарите от отделението. ■

Студент, бъдещ лекар, използва новия микроскоп.

КОЛЕДНИ ЧЕСТВАНИЯ

Коледна елха – подарък за мисионерите от общината

Росица Крупева, Българска Софийска мисия

По случай коледните празници общинската администрация направи подарък за мисионерите на Църквата – триметрова коледна елха. Шефът на отдел “Благоустройство”, **инж. Витан Влахов**, лично предаде коледното дърво на президента на Българска Софийска Мисия, Геролд Рот, като благодари на мисионерите на Църквата за помощта, която оказват на общината със службата си в полза на децата от сиропиталищата,

Коледна елха, подарък за мисионерите от Общината

старческите домове и гражданите на София. ■

ПОСЕЩЕНИЕ НА ХРАМА

Една **ВДЪХНОВАВАЩА** седмица

Старейшина и сестра Паулсън, Българска Софийска мисия

Внеделя, 29 ноември 2009 г., имахме привилегията да се присъединим към 8 изпълнени с вяра български сестри за чудесна и вдъхновяваща седмица във храма във Фрайберг, Германия. През седмицата нашата любов към тези 8 сестри нарасна, защото станаме свидетели на тяхната отдаденост на Евангелието и на любовта им към техните предци. Всички бяхме настанени в хотела към храма, който е свързан с храма чрез подзем. Готвихме заедно в кухнята и ядохме заедно в трапезарията на хотела. Заедно бяхме на коледния базар в центъра на Фрайберг.

Разбира се, целта на пътуването беше да стигнем до красивия храм във Фрайберг. Сестрите бяха събрали имена от семействата си и за тях беше радост да свършат работата за онези, които са преминали отвъд завесата.

Седмицата в храма беше като посещение в небесата. Почувствахме присъствието на онези, чиято работа свършихме. Направихме всичко, от кръщение до надаряване, за много хора. Някои от сесиите бяха на немски, някои на български, но храмовите работници бяха толкова любезни и така помагаха, че като че ли не съществуваеше езикова бариера. Наистина беше благословия да можеш за седмица да бъдеш в този прекрасен дом на Господ. ■